

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 sierpnia 2020 roku wydaną z upoważnienia Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego stwierdzono ustanie dla ubezpieczonej M. Z. prawa do świadczenia uzupełniającego dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji od miesiąca września 2010 roku . W uzasadnieniu decyzji wskazano ,że ustanie prawa do świadczenia wynika z upływu terminu na jakie zostało przyznane / decyzja z uzasadnieniem w aktach ZUS/.

W ustawowym terminie wnioskodawczyni złożyła odwołanie od powyższej decyzji, wskazując ,że decyzja jest dla niej krzywdząca a je stan zdrowia pogorszył się. Wymaga pomocy i opieki natomiast na zatrudnienie opiekunki brak jej pieniędzy. Leczy się z powodu osteoporozy oraz z przyczyn psychiatrycznych. Ma orzeczone miarkowany stopień niepełnosprawności w związku z niedosłuchem. Chciałaby nadal otrzymywać świadczenie / odwołanie k- 3/.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania wnioskodawczyni. W uzasadnieniu wskazano ,że wnioskodawczyni świadczenie uzupełniające dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji przysługiwało w okresie od 1.01.2020 roku do 31.08.2020 roku zgodnie z orzeczeniem Komisji Lekarskiej KRUS z dnia 9.03.2020 roku. Decyzją z dnia 12.03.2020 roku przyznano sporne świadczenie i decyzja ta nie była kwestionowana przez wnioskodawczynię. W uzasadnieniu wskazano ponadto ,że wnioskodawczyni została poinformowana pismami z dnia 26.06.2020 roku i 1.10.2020 roku do których załączono stosowne druki wniosków ,że w celu przyznania świadczenia na dalszy okres powinna złożyć w organie rentowym w tym przedmiocie wniosek./ odpowiedź na odwołanie k- 10-10 odw/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawczyni M. Z. ,urodzonej w dniu (...), Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego prawomocną decyzją z dnia 12 marca 2020 roku przyznał prawo do świadczenia uzupełniającego od dnia 1.01.2020 roku do dnia 31.08.2020 roku. Podstawą wydania powyższej decyzji było orzeczenie Komisji Lekarskiej Kasy , która stwierdziła niezdolność wnioskodawczyni do samodzielnej egzystencji od dnia 18.01. 2020 rok do sierpnia 2020 roku / decyzja i orzeczenie w aktach KRUS/.

Pismami z dnia 26.06.2020 roku i 1.10.2020 roku wnioskodawczyni została poinformowana przez organ rentowy ,że jej świadczenie ustanie z dniem 31.08.2020 roku. Jeżeli jej stan zdrowia uniemożliwia samodzielną egzystencję to powinna złożyć wniosek o ustalenie dalszego prawa wraz z zaświadczeniem o stanie zdrowia wydane przez lekarza , pod opieką którego nadal się znajduje. / pisma w aktach ZUS/.

Wobec braku złożenia wniosku organ rentowy decyzją z dnia 10 sierpnia 2020 roku wydaną z upoważnienia Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego stwierdził ustanie dla ubezpieczonej M. Z. prawa do świadczenia uzupełniającego dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji od miesiąca września 2010 roku ./ decyzja w aktach ZUS/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie , w tym na podstawie dokumentów załączonych do akt organu rentowego.

Sąd zważył , co następuje :

Odwołanie nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

W pierwszej kolejności wskazać należy ,że zgodnie z art. 148¹ § 1 k.p.c. sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że

przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. Analizując treść złożonych przez strony i zgromadzonych w aktach rentowych dokumentów Sąd uznał, że okoliczności faktyczne nie były w sprawie sporne. Spór nie dotyczył faktów, lecz prawa. Ponadto strony nie wnosiły o przeprowadzenie rozprawy. W tych okolicznościach Sąd na podstawie art. 148¹ § 1 k.p.c. uznał, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne, co w konsekwencji pozwoliło na rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym.

Prawo do świadczenia uzupełniającego dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji regulują przepisy ustawy z dnia 31.07.2019 roku o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz. U z 2019 roku poz. 1622). Zgodnie z treścią przepisu art.2 ust 1 powyższej ustawy świadczenie uzupełniające przysługuje osobom, które ukończyły **18** lat i których niezdolność do samodzielnej egzystencji została stwierdzona orzeczeniem o całkowitej niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji albo orzeczeniem o niezdolności do samodzielnej egzystencji, albo orzeczeniem o całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym i niezdolności do samodzielnej egzystencji, albo orzeczeniem o całkowitej niezdolności do służby i niezdolności do samodzielnej egzystencji. Świadczenie uzupełniające przysługuje od miesiąca, w którym zostały spełnione warunki wymagane do jego przyznania, nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o to świadczenie o czym stanowi art.6 powyższej ustawy . Natomiast zgodnie z treścią przepisu art.7 ust 3 tej ustawy jeżeli ustana okoliczności będące podstawą przyznania świadczenia uzupełniającego, prawo do tego świadczenia ustaje od miesiąca, w którym nastąpiło zdarzenie będące podstawą utraty prawa do świadczenia uzupełniającego. Organ właściwy stwierdza decyzją ustanie prawa do świadczenia i wstrzymuje jego wypłatę.

Jest okolicznością niesporną ,że orzeczeniem Komisji Lekarskiej Kasy wnioskodawczyni została uznana za osobę niezdolną do samodzielnej egzystencji do dnia 31.08.2020 roku. Wobec braku złożenia w organie rentowym przez wnioskodawczynię, wniosku o ustalenie uprawnień do świadczenia uzupełniającego dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji organ miał podstawę aby wydać sporną decyzję i stwierdzić ustanie prawa do świadczenia od miesiąca września 2020 roku. Podkreślić należy ,że już w miesiącu czerwcu 2020 roku organ informował wnioskodawczynię o konieczności złożenia wniosku (jednocześnie wysyłając stosowny druk) oraz zaświadczenia o stanie zdrowia . Ponownie korespondencję w tym przedmiocie skierowano do wnioskodawczyni w październiku 2020 roku

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił odwołanie wnioskodawczyni.

Jednocześnie wskazać należy ,że w ocenie Sądu odwołanie wnioskodawczyni od powyższej decyzji złożone we wrześniu 2020 roku należy traktować jako wniosek o przyznanie świadczenia uzupełniającego na dalszy okres. Pismo wnioskodawczyni jednoznacznie wyraża wolę otrzymywania świadczenia a jednocześnie podnosi ona ,że stan jej zdrowia pogorszył się. Analizując pod tym kątem pismo wnioskodawczyni Sąd miał na uwadze jej podeszły wiek oraz dolegliwości psychiatryczne, na jakie uskarża się. Należy również wskazać ,że wnioskodawczyni załączyła dokumenty , które w jej ocenie potwierdzają zły stan zdrowia jak też wyjaśniła w piśmie procesowym z dnia 29.10.2020 roku ,że nie złożyła wypełnionego wniosku oraz zaświadczenia o stanie zdrowia , z przychodni pod opieką której pozostaje bowiem ma kłopoty z poruszaniem się , w tym wchodzeniem i schodzeniem na III piętro budynku, w którym mieszka a przychodnia w związku z pandemią została zamknięta.

Mając powyższe na uwadze wniosek o przyznanie świadczenia uzupełniającego na dalszy okres zawarty w odwołaniu Sąd przekazał do organu rentowego celem rozpoznania i wydania decyzji. Podstawą rozstrzygnięcia w tym zakresie jest przepis art. 477¹⁰§2 kpc.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.